

Fijn dat we even stil kunnen worden voor de sluitingsceremonie. Dammen en stilte gaan nu eenmaal samen. Die stilte werd gister echter ruw onderbroken door een enorme wind. Een mij bekende Heerdenaar begreep dit fenomeen nooit en zei: 'Dan loaj ze d'r uut en dan schreeuwt ze nog!' We zullen echter niet bekend maken wie deze luidruchtige windverplaatsing veroorzaakte.... Goed, over Wouter gesproken.... Hij vond het maar vreemd dat Darja ontbijtkoek 'peperkoek' noemde. Dat hebben we dan ook de hele week gehoord. Darja daarentegen kreeg op Facebook bijval, aangezien je deze koek ook 's middags of 's avonds kunt eten. Voor de meeste deelnemers blijft het toch een mooi taaltje dat Limburgs, met veel onverwachte woorden. Alleen al daarom was dit toernooi voor velen heel leerzaam. Voor Darja zelf was dit toernooi feitelijk ook meer een training, aangezien ze zich al geplaatst had voor het EK/WK aspiranten meisjes. Volgens enkele jongens was aan haar spel ook te zien wanneer ze het 'gezellig' begon te vinden. Want er is door de jaren heen een hechte vriendschap ontstaan met vooral Suzanne. Suzanne bracht dit toernooi onverwacht echter twee nieuwe vrienden mee: kruk 1 en kruk 2. Deze dunne maar supersterke vrienden droegen haar op handen en brachten haar waar ze komen wilde met haar gehavende voet. Nee Berke, wees maar niet bang, de krukken zijn niet gespierd genoeg om als concurrentie gezien te worden.

Ja, want naast het dammen, lijkt Berke toch vooral steeds heel goed zijn territorium te scannen en af te bakenen. We hebben dit toernooi dan ook, meer nog bijna dan vorig jaar, een continue stroom van testosteron op de speel- en slaaplocatie gevoeld. Deze concentreerde zich tot en met woensdag voornamelijk rond Limburgs grondgebied, maar naarmate de week vorderde vond er een betere spreiding plaats. Van testosteron is bekend dat het een negatieve invloed kan hebben op het denkvermogen. Dat bleek ook wel uit de actie van Berke de eerste avond, waarin hij tijdens een stoeipartij met Akosh een prachtig bankje in de enigszins krappe stacaravan wist om te bouwen naar brandhout. Beide heren kwamen goed weg doordat Jack met zijn imposante postuur bij de receptie alleen maar een beetje schuldig hoefde te kijken toen hij zei: die bankjes zijn niet erg stevig he? De volgende dag was het bankje zonder commentaar gerepareerd....

Akosh kwam dus met schrik vrij. Dat was overigens niet de enige keer dat Akosh schrok, want diezelfde nacht maakte hij zich grote zorgen over zijn kamergenoot die na een half uur hard snurken ineens helemaal geen geluid meer maakte. Gelukkig echter werd Jack de volgende dag weer gewoon wakker. Akosh lijkt overigens eenzelfde motto te hanteren als zijn plaats- en clubgenoot Jan Groenendijk: 'Als je haar maar goed zit'. Hij trakteerde de hele damwereld met een hypermodern kapsel met damprint. Wordt hij trendsetter? Akosh heeft deze week wel op pijnlijke wijze geleerd wat het spreekwoord betekent: "wie het onderste uit de kan wil, krijgt vaak het lid op de neus", toen hij een min-remise probeerde weg te poetsen. Hij had een prachtige kans zichzelf ter herstellen met een winst op Machiel, maar miste deze 7 keer. Machiel kwam dus zeer goed weg waardoor hij een ronde voor het einde met een punt verschil het duel tegen Berke aan kon gaan.

Ook Machiel ontkomt niet helemaal aan de gierende hormonen. Samen met Berke werd op de camping dan ook met enige regelmaat 'een ommetje' gemaakt. Het jachtseizoen was klaarblijkelijk geopend. Nu is van de Veluwe bekend dat er regelmatig leuke reetjes in het bos lopen, maar dat deze nogal schichtig reageren op onverwacht bezoek. Dat bleek deze week niet anders, want noch in het bos, noch op de veranda van het meisjeshuisje waren hijgende hertjes te vinden. Mede dankzij een streng optredende Anne-Wil stond hun reputatie op de wip dus zochten de heren hun heil maar op de schommel...

Wat we deze dagen wel regelmatig in de Veluwe bossen vonden, waren (weer)wolven. Soms bleken ze wolven in schaapskleren, zoals Tamar in levende lijve getuigt. Waar ze vaak stil observeert (andere – pupillen – dammers maken immers vaak al herrie genoeg) blijkt ze als heks, cupido of burger, toch regelmatig een wolf in schaapskleren. Maar soms neemt ze ook initiatief. Op het dambord, of wanneer andere overleggen over oplossingen hoe binnen te komen zonder sleutel... want nog voor het overleg was afgesloten riep ze haar huisgenootjes vanuit een open deur. Deze Friese dame was namelijk via een raampje naar binnen geklommen en had zo pro-actief de oplossing gebracht.

Een andere Friese dame doet dit jaar voor het laatst mee aan de jeugdtoernooien. Marieke, eerstejaars studente Technische Natuurkunde in Enschede heeft het dammen op een wat lager pitje gezet. Haar trainingsuren zijn vervangen door studie uren en dammen doet ze vooral voor de gezelligheid. Daarvoor heeft ze zich ook aangesloten bij EDC, de damclub in Enschede. Marieke is met haar spontaniteit en blonde lokken één brok dampromotie! Een filmpje van het NK vorig jaar, waarin ze samen met Darja haar partij uitlegt waarmee ze de promotieprijs won, is bijna 500 keer bekeken en bekeert schakers zelfs tot dammen. Marieke, in jou begrijpen we wat Johan Krajenbrink bedoelt met 'de schoonheid van het dammen'! We hopen dat je op je eigen wijze het dammen blijft promoten, ook nu je door Siemen geschaakt bent....

Wie ook geschaakt is: is Melanie. Toen zij door haar vriend gebracht werd op donderdag zette ondergetekende beide jonge mensen enigszins voor het blok door te beginnen over 'de diploma uitreiking van je verloofde'. Ik meende dat in de mail gelezen te hebben en had in gedachten dus een grotere waarde aan de relatie gehangen dan in werkelijkheid het geval was. Melanie corrigeerde mij snel waardoor de jongeman op dat moment 'off the hook' was. Ik hoop dat ik met mijn terloopse geen plannen in de war geschopt heb? Het heeft in ieder geval geen invloed gehad op je damspel, getuige je prima prestaties hier op het toernooi.

Van alle deelnemers was er één die niet op de Veluwe bleef slapen. Jorne Huiting verkoos zijn eigen bed en moeders' kost boven het communieleven en de groenterijke curry's en pastasauzen die door chef Jack en zijn kokshulpjes werden bereid. Liever haalde hij dagelijks voor vertrek een wit bolletje kroket. Tsja en je kunt er veel van zeggen, maar dit bijzondere dieet heeft hem uiteindelijk toch een vierde plaats opgeleverd. En we herinneren ons ook nog een EK in Tallinn waar hij een top tien plek behaalde, na een hele week McDonalds. Dus.... Jongens en meisjes... als je nog argumenten nodig hebt om naar de Mac te gaan: gewoon zeggen dat je er goed van gaat dammen!

Emre daarentegen eet keurig wat de pot schaft, mits het vega, rund of kip is. Dankzij de al eerder genoemde chef werd daarin goed voorzien deze week. Zijn favoriete broodbakje werd deze dagen met liefde overgenomen door Aysha, die is meegekomen naar Heerde en voor wie hij een zeer zorgzame, lieve broer is. Een prachtige karaktertrek die heel goed hand in hand gaat kennelijk met een keiharde killermentaliteit op het dambord, want in de laatste ronde zette hij in slechts 29 zetten Wouter opzij.

Emre, Wouter en Simon zijn overigens nog pupillen die echter door zeer sterk spel menig aspirant van het bord wisten te zetten en daarmee door te dringen tot de finale. Dat was Simon vorig jaar ook al gelukt. Ik herinner me nog van vorig jaar dat hij in Katwijk de speelzaal binnen kwam als eerstejaars pupil en riep dat hij dit toernooi nog 6 jaar lang zou kunnen spelen. Dát is pas ambitie. Maar het feit dat hij het dit jaar toch weer voor elkaar heeft gekregen en na ronde 6 verkondigde dat hij dus nog 3 keer zou kunnen winnen, getuigt pas echt van flexibiliteit en doorzettingsvermogen.

Simon kán ook in zijn enthousiaste spel (bij weerwolven bijv.) erg luidruchtig zijn, maar de dingen die hij zegt zijn wel vaak raak! Dat maakt hem op dit moment misschien nog wat klein van stuk, maar al groot in daden én woorden. We blijven hem dan ook graag volgen in de toekomst om te zien hoever hij komt.

Ook eerstejaars aspirant Tom Rinner heeft zijn ouders, zus Marianka en broer Hans meegenomen. Niet alleen zijn vader, maar ook zijn dammende broer kunnen op deze manier de prestaties van Tom van dichtbij meemaken én deelnemen aan de nevenactiviteiten. Groot voordeel is dat ze dagelijks op de fiets naar de speellocatie kunnen vertrekken en ook 's avonds weer fietsend huiswaarts kunnen keren. Die communicatie is de hele week bijna goed gegaan, op donderdag na, toen Tom in zijn enthousiasme vanaf de bowlingbaan nogmaals op de fietst naar het Dorpshuis ging, met Wouter achterop (die na de heenweg er al van overtuigd was geen kinderen meer te kunnen krijgen, dus de terugreis best nogmaals achterop wilde, ook al was dat niet nodig vanwege voldoende capaciteit in de auto). Toen vader Jaques erachter kwam dat Tom toch op de fiets was, baalde hij flink. Maar als goede vader sjoerde hij 's avonds de fietsdrager achterop en reed alsnog naar Heerde. Tom wist dit echter niet en was al met de fiets vertrokken nog voor Jaques dit met hem kon delen... We weten niet of Tom die avond de oren nog gewassen heeft gekregen, maar paps was niet blij!! Gelukkig was hij niet helemaal voor niets met de auto gekomen, want Rudi verbleef die week ook bij de familie Rinner in het huisje.

Rudi die in geheim trainingen volgde bij Steven den Hollander, sloeg toe waar anderen het lieten liggen, met winst op Darja. Maar het kan natuurlijk zijn dat hij zich gewoon minder heeft laten afleiden door een paar reebruine ogen en een overdosis aan Limburgse charmes.... En daarmee komen we weer uit op het testosterongehalte van het toernooi en is het balletje weer rond.

Ik heb van jullie genoten! Van jullie enthousiasme, van het gestuiter, van het haantjesgedrag, van het weerwolven en van alle gezelligheid! Ik vond het leuk en ontspannen deze week, hetgeen niet mogelijk was geweest zonder dit geweldige team mensen om dit toernooi mee samen te organiseren: Jack, Anne-Wil, Niek en Vincent.